MUHAMMED BİN AHMED EN-NESEFÎ

Hanefî mezhebi fıkıh âlimlerinin büyüklerinden. İsmi, Muhammed bin Ahmed bin Mahmûd en-Nesefî olup, künyesi Ebû Ca'fer'dir. Doğum târihi bilinmemektedir. 414 (m. 1023) senesinde vefât etti. Kâdı idi. Ebû Bekr er-Râzî, Ebû Hâcib el-Esterâbâdî ve Ebû Nasr eş-Şîrâzî gibi zamanının meşhûr âlimlerinden ilim öğrendi. Kendisi de birçok büyük âlim yetiştirmiştir. Fıkıh âlimlerinin önde gelenlerindendir. Zühd ve

vera’ sahibi idi. Haramlardan ve şüpheli olan şeylerden çok sakınırdı. Allahü teâlâyı çok sevmesi ve bu sevgiden mahrûm olmak korkusu pekçok idi. İffet ve edebi fevkalâde idi. Herkese iyilik etmeyi severdi. Sâde bir hayat yaşar, fakirliği severdi. Kanâat sahibi idi.

Fakirliği, ailesinin kalabalığı ve çeşitli musibetler sebebiyle çok sıkıntılar çekmekle beraber; kanâati ve Allahü teâlâya olan tevekkülü pekçok idi. Hâlinden şikâyet etmezdi. Kaynaklarda Ebû Ca’fer Muhammed bin Ahmed en-Nesefî hazretlerinin “Et-Ta’lîka fil-hilâf’ isimli bir eseri zikredilmektedir.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Hediyyet-ül-ârifîn cild-2, sh. 62

2) Keşf-üz-zünûn cild-1. sh. 424

3) El-Muntazam fî târih-il-ümem cild-8, sh. 15

4) Cevâhir-ül-mudiyye v. 118 a-b

5) El-Kâmil fit-tarih cild-7, sh. 315

6) El-Fevâid-ül-behiyye sh. 157